

*Избор најлепших
песама ученика ОШ
„Ђура Јакшић“
Зрењанин са
„Песничке
штафете“,
од 2010. до 2019.
године*

*Приредила – Светлана Бачулов,
библиотекар школе
2019, јун*

Садржај:

- **Саша Божовић** (2010/2011) ... **4**
- **Јасминка Петровић** (2011/2012) ... **11**
- **Тоде Николетић** (2012/2013) ... **15**
- **Игор Коларов, Бранко Стевановић** (2013/2014) ... **22**
- **Љубивоје Ршумовић** 2014/2015 ... **28**
- **Дејан Алексић** 2015/2016 ... **30**
- **Перо Зубац** 2016/2017 ... **36**
- **Бранко Стевановић** 2017/2018 ... **39**
- **Владимир Андрић** 2018/2019 ... **44**
- *Песме учесника „Штафете“ 2018-2019. године ...* **45**

Гостујући песник 2010/2011. године: Саша Божовић

А

збукица

Марија Прохаска III1

А - је као авион, на почетку увек он

Б – је као балон бели, увек мене он весели

В – је као ваза пуна фраза

Г – је грожђе миришљаво које је веома здраво

Д – је дед' што децу воли

Ђ – је ђак у свакој школи

Е – је Еским малени

Ж – је жабац весели

З – је звоно које звони, и на час нас увек гони
И – је игла која шије и увек се негде крије
Ј – јагода мала лепа плодове нам дала
К – је кључ од срца што за некога куца
Л – лепота света
Љ – љубав што цвета
М – је као мама мила, умиљата увек била
Н – су лепо накити око врата закити
Њ – њива плодна увек благородна
О – је моје око плаво, нека ми је увек здраво
П – је перо мало да напише слово право
Р – је мали рак
С – је сунчев зрак
Т – је мој тата, а ја његово срце од злата
Ћ – к'о ћуран шепурасти
У – је моја учитељица, раздрагана, ведрог лица
Ф – је фењер који сија и ноћу свима прија
Х – је хлеб што жито даје да нам здравље дуже траје
Ц – је цвет у пољу смело
Ч – к'о човечанство цело
Џ – к'о тежак џак

Ш – је моја школа за свакога ђака, и на крају азбукице
чека сваког првака.

Растанак IV четири

Тијана Лончарски V1

Драга учитељице,
Опраштамо се од Вас,
верујте нам, учитељице,
туга је за нас.

Учили сте нас,учитељице,
Забава многих,
а сада одлазимо у свет
наставника строгих.

Били су то дани
забавни и леви,
Мислили смо често досадни,
али били смо мали и слепи.

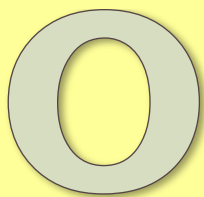

Драга учитељице,
Опраштамо се од Вас.
Верујте нам, учитељице,
Туга је за нас.

И нтернет

Павле Глушац IV2

Интернет је једна чудна ствар,
Од памети људске велики је дар.
Ко пита не скита – пословица стара,
А интернет на сва питања одговара.
Фејсбук, игрице, забаве никад доста,
А кад укључиш скајп као да имаш госта.
На интернету лако ћеш се снаћи,
Вести, шале, музику, лако ћеш их наћи.
Интернет супер је ствар,
Али ипак није прави другар.
Помогао ми је много пута,
Али ипак не зна кошеве да шута.

глас за лет на Месец

Николина Горшћак IV2

Стално се питам код куће –
Летети на Месец, да ли је могуће?
Да л' тамо има живота?
Била би то дивота.
„Ко је спреман на тај лет,
нека се мени јави
да јунаштво са мношћем направи“.
Да одемо код те деце,
понећемо лутке, камионе и меце.
Да се с' њима ми играмо,
Пишемо, цртамо, свирамо!
Ал' стварно нисам с тим начисто,
Можда тамо није све исто.
Можда само биљке и животиње постоје
које умеју да ходају, причају и броје.
Сви бисмо били прави другари,
Измишљали би разне ствари.

Зато јавите се за који дан
Да остваримо тај дечји сан.

Ја знам ко је Свети Сава *Данијел Николић VII*

Шетајући улицом сретох баку стару,
кроз разговор питала ме
да ли сам некад чуо
за Светога Саву.
Погледах у њу чудно
што ме тако нешто пита,
кад зна да сам само дечак
који улицом често скита.
Обореног погледа и чуднога лица -
схватила је она да сам незналица.
Поче причу тада бака о Светоме Сави,
Од давнина па до данас како се он слави.

Каже да је у својој породици био најмлађи син,
Вољен, брижан, пажљив, наочит и фин.
Од оца је добио Захумље на управу,
Ал' ипак је побегао да испуни своју судбину.
Као монах отишао је на Свету Гору,
Где му се и отац придружио за Србију бољу.
Рече бака да је рођен на Голији планини,
и да је смрт дочекао у Трнову – туђини.
Сада знам о Светом Сави све што нисам знао,
захвалих се баки и уздигнуте главе,
Наставих својим путем право.
Научио сам да се Свети Сава,
иако рођен тако давно,
борио за наше добро,
Живео и умро славно.

Гостујући песник 2011/2012. године:
Јасминка Петровић

Мало добар – мало лош
Никола Јованов III2

Јуче сам направио
Глупост у школи,
Сад ме казна много боли.

Имам казну
На све што волим,
Али игри и лудости

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

Не могу да одолим.

Да будем добар
Узалуд се трудим,
А онда у мени
Ђавола пробудим.

Љуте се јако
На то родитељи моји,
Ал' их мало срце
Слатко и брзо освоји.

Траје то тако
Дан ил' два,
А онда их прође
Та грозна љутња сва.

Пролазе тако дани
Мало добар, мало лош,
Све у свему знам ја
Биће тога још.

С

трах
Павле Глушац V2

Страх је нешто што има свако,
Њега савладати стварно није лако.
Од кад сам страх први пут срео,
Више да га видим нисам хтео.
Бојао сам се пећи вруће
И на ћошку старе куће.
Тавана, подрума, и мрклог мрака,
Комшијског кера и црних сврака.
Имао сам тешке тренутке
Од оне језиве сестрине лутке.

Годинама сам бежао, бежао,
А страх је на мене стално режао.

Једнога дана храброст сам стекао

И у лице све сам му рекао:
„Иди и нађи неког млађег
За плашење много слађег.
Са собом поведи твоје другаре
Све моје страхове, нове и старе“.

Од тада признајем боље је стање,
Страхови долазе све мање и мање.

Закључак следи: Ништа ми не могу,
Сем да ми кер одгризе ногу.

Гостујући песник 2012/2013. године:

Тоде Николетић

Г ара

Никола Јованов IV2

Имам једно мало куче
И зове се Гара,
Велике невоље она
У дворишту ствара.

Развуче смеће,
Растури вреће,
Погази цвеће,
Лопту буши,
Веш са штрика сруши.

Грозне ствари она прави
И понекад мачку дави,
Зато маца по крову шета
И Гари је стално мета.

Лаје на опао лист,
Лаје на ваздух чист,
Лаје на птицу у лету,
Лаје на све на свету,
Ма, лаје на свашта –
Бујна је Гарина машта.

Све што у дворишту нађе
Грдна га мука снађе,
Добија онда од мене ћушке,
Па ми буде жао те луде њушке.

Полтрон

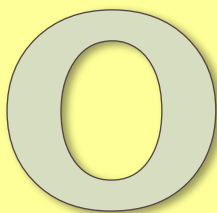
Николина Горшћак VI2

Кукавица прве врсте,
Бескичмењак првог реда.
Улизица на нивоу,
Лице слађе му од меда.

Да би корист извукао,
На свашта се навикао.
Потврђује, тапше, клима,
Много лепих речи има.

Ђути, трпи понижења,
Своје мисли стално мења,
Кад му дође власт у руке,
Он се свети за све муке.

Онда, такав, са свог трона,
Себи налази ПОЛТРОНА!

ГЛАС

Тамара Мићућ IV1

Продајем корњачу оклопа чврста,
Права дужина свега три прста.
Прави је другар и чува тајне,
Главу јој красе две оке сјајне.
Иде у школу кад ја не могу,
Кад дође кући падне с ногу.
Стигне на час увек прва,
За ужину поједе два мала црва.
Купа се стално јер воли воду,
Мирише се, маже и тера моду.
Салату воли и ја јој дајем,
Ја је уствари и не продајем.
Шта још да кажем у огласу малом?
Све што сте чули сматрајте шалом.

Трема

Павле Глушац VI2

На такмичењу из математике
Био сам тог дана.
Неочекивано снашла ме
Скривена моја мана.
Све је почело, лист је у руци –
Ту беше почетак мојој муци.
Трема је харала целим мојим телом,
Како да се супротставим непријатељу смелом?
Био сам у шоку, био сам у трансу,
Тада помислих: „Можда имам шансу!“
Али непријатељ јак, па све ме стеже,
А решења и задаци иду даље, беже.
Да ли је могуће да ће овако бити?
Да на дну табеле с нулом ћу се крити?
Наставнице гледају ме чудно.
Да ли спавам? Не осећам се будно.
Ово је кошмар, нека ноћна мора!
Шта је ту је, преживети се мора.

П

ут око света

Вук Вујчин III1

Доста ми је ове
зрењанинске буке,
Одох ја до наше
београдске луке.

Тамо ћу кренути
аутом до Рима
и јести шпагете
докле год их има.

Толико сам се најео
стрефиће ме срчка,
следећа дестинација моја
биће братска Грчка.

Видео сам Партенон,
посетио Атину,
обићи ћу сада
Британију фину.

Обишао сам цео
лондонски мост,
Од силног овог ходања
сломићу кост.

Идем сада зато
у своју домовину,
враћам се у нашу
Србију фину ...

Гостујући песници 2013/2014. године:

Игор Коларов и Бранко Стевановић

С ТОМАК

Алекса Лабанац 12

Сви ме питају: „Сале, Сале,
какве су ти то кобаје?“
То је мој мушки стомак,
видећете, бићу прави момак!

Он таласа кад се купам,
па нове фазоне лупам.

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

Оставите ви мени моје кобаје мале,
девојчице има да ме воле к'о од шале.

Зашто?

Бојана Стан V2

Зашто миш не јури мачку?
Зашто смајли не замењује тачку?
Зашто тата не рађа дете?
Зашто су сиромашна деца мете?
Зашто умире наше тело?
Зашто небо није бело?
Зашто зло постоји?
Зашто неко не зна да броји?
Зашто пате они који воле?
Зашто сузе на расанку боле?
Зашто није свуда мир?
Зашто не призна онај ко је крив?
Зашто сва деца уче?
То су питања која ме муче.

О

дговарање
Вук Вујчин IV1

Данас идемо сви
на одговарање,
Тако нама „уча“
проверава знање.

О Банату, Бачкој
И Срему се ради,
сви ми паничимо
као на паради.

Немамо стрпљења,
Све нас хвата трема,
Више би волели
да овога нема.

Мрзим ово много,
ал' не треба више,
ја ћу награбусит' –
Лоше ми се пише.

Отварам уџбеник,
вежбам мало јаче,
али ипак памтим
као мало маче.

Мјау, мјау – Дунав,
Мјау – Тиса, Сава,
мјау, мјау – види,
ова ствар је плава!

Петсто тријес' девет
Шесто четрес' кусур,
То је Фрушка гора,
А оно је Гудур.

Војводина јесте
дом нас из Баната,

Срема, Бачке –
стварно нико не схвата.

Оно ту зелено –
пешчара палићка,
А оно ту браон
Што се свуда флићка?

То су ти планине
Фрушке и Вршачке,
А можда се питаш
Шта су оне тачке?

Е, то ти је, другар,
Надморска висина,
А оно зелено?
То је Посавина.

Кроз песму ти учиш,
баш, баш све и свашта,
Али кад се ради,
Нико не прашта!

Вежбај, вежбај само,
Вежбај, е, мој друже,
Вежбај, па ће дневник твој,
Живети дуже ...

Гостујући песник 2014/2015. године:

Љубивоје Ршумовић

Тражим пут Јован Цветков VII1

Дуго поред прозора стојим и тражим ветар што
истину зна,

Тражим сунце што душу ми греје и што ми само љубав да.

Тринаест година баш је мало да живот спознам у правом светлу.

Загризох јабуку зрелу и тражим сав сок да ми да,

Не бих ли пронашао истину целу како се постаје јунак на делу.

Дуго поред прозора стојим и тражим ветар што судбину зна

И онда схватам да га нећу наћи док не полетим ја.

Узећу ветар у своја недра, дигнућу сидра бела,
Запловићу морима далеким јер у знању је истина сва.

То сам ја Огњен Кеџман ПЗ

Нешто сте питали?

Нисам вас чуо.

Ја обавезно паднем
Кад попнем се на дрво.

Запињем на равном,
Увек битно пропуштам.

Исти сам ко други,
Само више маштам.

Гостујући песник 2015/2016. године:

Дејан Алексић

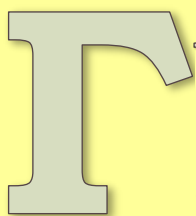
Песма о треми и мени
Јулијана Кирћански III1

Трема, то је незгода права,
Кад се догоди мене боли глава.
Трема кад почне да ме дрма,
Тресем се к'о на броду крма.
Осећам се к'о да ме струја мрда,
И да ме јури мноштво страшних чуда,
К'о да неко режи у мени
И говори да успела ја нешто не бих.

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

Мама ми каже сад је то тако
А кад порастем биће ми лако.
И пре него што сам почела
Да рецитујем песму моју,
Само што нисам пустила сузу коју.
Али, иако о трети, песма је помогла мени
Да стиснем зубиће и покажем јој мишиће.

ЛАДОВАЊЕ

Огњен Кеџман IIIЗ

Морам вам нагласити
Да ћу јако патити
Ако сада до мог стомака
Не стигне нека храна лака.

Пријаће ми и банана,
Било која воћка са грана.
Сланиница и кајгана,
Палачинка намазана.

Тренутно би свака храна
Ишла као подмазана.
Не волим кад влада стање
Што се зове гладовање.

Рећи ћу свима

Лена Стоиљковски IV2

Рећи ћу свима,
Нек се нико не чуди,
Понекад ме брину
Одрасли људи.

Забринутог лица,
Набораног чела,
Пуна их је улица,
Ма, планета цела!

Све нека правила
И бриге их муче,
Па шта би они рекли
Да морају да уче?

Зато осмех на лице,
Обасјајте улице,
Јер у рукаву имате тог кеца,
Извуците га и будите
И ви мало деца.

ЧИСТА ВОДА

Иван Орловић VI3

Кад би вода чиста била,
бајна би се прича снила.
Али није,
ето јада

немарни смо људи сада.
Свуда отпад, загађење,
празне флаше, разно смеће.
Нама треба чиста вода
и чист ваздух
за дисање.
Ко ће реке избистрити
и ваздух нам очистити?
Пробудимо свест у нама
да нам природа не буде тужна и сама,
да нам птице певају,
а рибе у реци слободно пливају.

К апљица воде
Вања Мијановић VI3

Прозирна, чиста,
хладна и бистра,
за освежење у сваки час
ја сам спас.

За кување, прање,
чишћење и рибање,
ништа без мене се не може.
Све шерпе, сапуни, прашкови и купке
морају са мном да се сложе.

Важна сам за сваки раст и здравље
детета, биљке, дрвета и цвета,
зато ме треба цела планета.

Ипак сам само мала капљица воде
Неопходна за живот сваки
и зато ме, дете, чувај
јер за свашта ћу ти требати.

Гостујући песник 2016/2017. године:

Перо Зубац

Ш

КОЛЕ

Теодора Радичев П1

Школе су као бродови,
Што сваке јесени испуне луке.

Тамо покупе своје мале путнике,
И са њима у море знања уплове.

Срећни ђаци жељни знања
Весело ишчекују сваки час,

А учитељице вредне, радне,

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

Са осмехом воде своје малишане.

Добре оцене се у дневнику нижу,
као награде за добро знање.

Учитељицу деца слушају,
Нека више, нека мање.

Хероји

Матеја Шаренац П2

Моји другари су хероји прави
док се моја мачка не појави.

Не плаше се мрака
и не чува их бака.

Не плаше се лава
и чудовишта са пет глава.

Не плаше се Бабароге

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

и великог пса доге.

Ал` се плаше моје мачке,

преврћу се наглавачке.

Мисле да је јако страшна,

а она се прави важна.

Дању шета као дама,

а грицка и гребе када падне тама.

Гостујући песник 2017/2018. године:

Бранко Стевановић

Зубић

Матеја Шаренац III2

Зубић један веома мали,
почео је да се квари.

Спаса њему више нема,
јео је пуно еурокрема.

Јео је пекмеза и пуно чоколаде,
и сада ће зубари морати да га ваде.

Другар што до њега стоји,

ситно своје дане броји.

Почео је да се клима,
шта ту чудно сада има?

Добићу сада зубе праве,
хтедох рећи – оне сталне!

Чупкица

Данијела Каруовић IV2

Има једна маца,
Што је права фаца.
Пуфница је права,
Мекана јој глава.

Да су мама и тата исте врсте
персијска би била,
Уживам кад ми њена длака
пролази кроз прсте,
Мека као свила.

Ш

аљива песма

Анабела Ненић V2

Биле зиме, врућине тешке,
јахао принц на коњу пешке.

Са собом је носио принцезу младу,
била је ћелава и носила шналу.

К

дупа

Вук Вујчин VIII1

И сузе и осмех освану на лицу
Онда кад се враћа слатка патња стара,
И као из приче за ватрену птицу,
Из пепела диже и наново ствара.

Ах, та срећна звезда, округна а блага,
Када ће, већ једном, истерати своје?
Да ли је судбина подла или драга,
Сазнаћу кад с' њом путеви се споје.

Живот, то је река, иде даље течно,
Зашто ли је нисам волео још тада?
Желео бих само да ми траје вечно
Онај наш тренутак ведрине и слада.

Љубав, то је стена, мраморна, са мора
Драгоцена, јака и пре свега чиста,
Темеља је чврстих, тврдога је кора
И увек је једна, и увек је иста.

И проклета клупа подсећа ме на њу,
Присети ме увек на страст моју бурну,
Прођем туда, седнем, кад год сам у стању
Загледам се празно у даљину тмурну.

И, седевши тако, испуни ме нада;
Кад приметим нашу звезду како сија

У мени засветли моја љубав млада
И веронску жудњу тад осетим и ја.

Као што се каткад и најлепше звезде
Нађу сакривене иза других зрака,
С временом све те остале пројезде,
Само једна није као друга свака.

Деси се да неко пита: како могу
Једну исту чежњу толико да скривам?
Нек остали иду, ви ногу пред ногу,
А ја ћу на старој клупи да је снивам.

Гостујући песник, предводник
„Штафете“ 2018/2019.
године, Владимир Андрић, од
изабраних песама ученика
ОШ „Ђура Јакшић“, издвојио
је најлепше:

Љубав Магдалене Пуповац,
Село Данила Лисице,
Рубикова коцка Вање
Ковача,
Љубав није само реч
Катарине Пуповац.

УЧЕСНИЦИ „ШТАФЕТЕ“ 2019. УЧЕСНИЦИ „ШТАФЕТЕ“ 2019.

1. Јелена Звекић I2 – Пролеће
2. Дуња Дељкић I3 – Пролеће
3. Маријана Трифуновић I3 – Моја башта
4. Миа Јокић I3 – Пролеће
5. Магдалена Пуповац I3 – Љубав 🏆
6. Јелена Орашанин I3 – Речи о мами
7. Данило Лисица II1 – Село 🏆
8. Теодора Стојановић II1 - Пони и зец
9. Павле Миличић II1 – Зуб
10. Калина Попивода II1 – Деда Мраз
11. Алекса Табачки II2 – Страшан сан
12. Сергеј Грубачки II2 – Несташна Ленка
13. Марко Радичев II2 – Мој пас
14. Една Пинтер II3 – Екологија
15. Оливера Берић II3 – Љубав у мојој породици
16. Катарина Терзин II3 – Шта се воли у школи
17. Алекса Јокић III1 – Воће
18. Огњен Лалић III3 – Страх
19. Теодора Радичев IV1 – Пролеће
20. Матеја Шаренац IV2 – Џунгла
21. Јован Лојовић IV2 – Кошарка
22. Филип Слако IV3 – Жути слон
23. Јована Албуљ IV3 – Леп дан
24. Маша Марковић IV3 – Животињске приче
25. Нинослава Ваш IV3 – Моја луцкаста песма
26. Вања Ковач V2 – Рубикова коцка 🏆
27. Софија Фешиш V2 – Бајка у рими
28. Милица Кеврешанов V2 – Макс
29. Катарина Пуповац VI3 – Љубав није само реч 🏆
30. Богдан Пуповац VI3 – Љубав

Пролеће

Јелена Звекић I2

Стигло нам је пролеће,
Ласте слећу на кровове,
Процветало је дрвеће,
Љубичице су нам замирисале.

Пчелице вредно раде,
Од цвета до цвета се сладе.
Зумбул плави мирише у трави.

Пролеће

Дуња Дељкић I3

Никло је цвеће!
Стигло је пролеће.
Олистаће и дрвеће,

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

А ласте долетеће.
Браћу љубичице,
А висибаве су следеће.
И деца жмурке играће,
Док напољу сунце не зађе.

М

оја башта

аријана Трифуновић 13

Сад у мојој башти
Има пуно цвећа,
То је моја радост,
То је моја срећа.

Процветало је цвеће,
Шарена је башта,
То је моје цвеће,

То је моја машта.

Процветао нарцис жути,
Па за њим и зумбул плави
Да пркосе зеленој трави.

Пролеће
Миа Јокић 13

Најлепше је доба пролеће,
Сви су пуни среће,
Зелено је дрвеће
И миришљаво цвеће.

Пуно боја има,
Оно драго је свима,
Све цвета и знајте –
Пролеће иде пре лета.

Љубав

убав

Магдалена Пуповац 13

Љубав је кад сестра воли брата.
Љубав је кад те воле мама и тата.
Љубав је кад мечку воли меда,
Исто као што бабу воли деда.

Речи о мами

Јелена Орашанин 13

Мама је љубав,
Мама је срећа,
Она је моја
Љубав највећа.

Данило Лисица III

Шта је то?

Шта је мање од града,

Нема зграда

Ни тржних центара?

БЕЗ КОМЕНТАРА!

Има њива, много хектара,

Воћњака,

Повртњака,

Нема ни фабрика,

али има мотика.

То је село –

људских руку

РЕМЕК ДЕЛО!

Пони и зец

Теодора Стојановић III

Дуга грива и кратак реп,
Он је наш мали цвет.
Пони такав је мали к'о цветић,
На глави му је репић.

Он се зове Рони,
А другар му је зеко Бони.
Рони и Бони другари су стари,
Па су заједно мојом песмом прошетали!

Зуб

Павле Миличић III

Моју маму јако весели
када су моји зуби бели.
А тата добије одмах стрес
када види да имам каријес.

На слаткише стави стоп,
пасту за зубе купи ми топ.

И ја онда зубе трљам,
прсте од четкице све нажуљам.

Беле се зуби, к'о бисери прави,
ал' мени чоколада јако фали.

еда Мраз

Калина Попивоџа III

Ја јако волим Деда Мраза,
Од пахуља бела је стаза.
Звончићи весело звоне
Док палим своје лампионе.

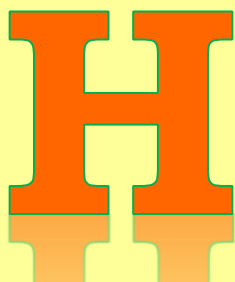
Беле пахуље на стазу падају,
У срцима среће владају.
Јелке чекају да се ките,
Док маме спремају новогодишње пите.

Страшан сан

Алекса Табачки П2

Сањао сам страшан сан!
Ја навијам за „Партизан“!
Фудбалери од папира,
А жирафа клавир свира.
Страшан сан!

А кроз сан ми неко виче:
Ој, Делијо, срам те било,
Шта ти се у глави збило?
Навијач си „Звездин“ прави,
„Партизан“ ти снове квару!

несташна Ленка

Сергеј Грубачки II2

Моја сестра несташлуке прави,
Али највише воли да дуби на глави.

Када Ленка по кући трчи и русвај прави,
Мами се дигне коса на глави.

Свуда она воли да шара,
Свима она муке ствара.

О шерпе и лонац као бубањ свира,
И укућанима не да мира.

Да буде мирна ја је молим,
Јер највише на свету – ја је волим.

М

ој пас
арко Радичев II2

Када је био мали
Маза смо га звали.
Роки му је име
И поносан је тиме.

Црне је боје
И сва га деца воле.
Он ми помаже у свему,
Саслуша о сваком проблему.

Воли да се шета свуда,
Ал' за шетњу нам треба много труда.
Пластичну флашу воли да јури,
Када је стигне, зграби је и одјури.

Увек ћу бити уз њега ту
И пружити му љубав сву!

ЕКОЛОГИЈА

дана Пинтер ПЗ

Сазнала сам сад и ја
шта је то екологија.
Рекао ми чика Петар
да струју прави ветар.

Нису то баш нове ствари
знали су то и наши стари.
Тамо где дува најјаче
поставили су ветрењаче.

Решење за штедњу ту је,
ухватимо ваздушне струје.
Да планета живи дуже,
буди паметан, мој друже.

Енергија је око нас свуда
треба само уложити труда.
Да то што нам природа нуди
паметно искористимо, људи.

Песме ученика ОШ „Ђура Јакшић“ Зрењанин

убав у мојој породици

Оливера Берић ИЗ

Шта да вам кажем, другари моји,
љубав у породици мојој заиста постоји.
Кад из школе кући стигнем
сека тражи да је дигнем,
браћа су ми бебе мале
сваки пут ме избалаве.
Мама нас чува, стално пази,
и са нама воли да се мази.
Тата мој је стално смешан,
у све наше несташлуке је умешан.
ту су пријатељи и родбина цела,
па све врви од лепих жеља.

Шта се воли у школи

Катарина Терзин ПЗ

Задала се тема у школи:

„Шта се воли у школи“!

Да напише песму треба ђак,

А одговор није лак.

У школи се воли:

Читање и писање,

Сликање и цртање,

Свирање и певање,

Скакање и трчање,

Смејање и ћутање,

Одговарање и шапутање,

И срца тајно лупање.

Шарена учионица када се пређе праг

И учитељицин осмех драг.

Топли чај и ужина,

а највише весела дружина.

Воће

Алекса Јокић III1

Јабуке са гране
и мирис жуте банане,
када једеш воће
долази и пуно слаткоће.

Баш ме хоће
данас да једем воће.
Све што је слатко и сочно,
мора бити воћно.

Страх

Огњен Лалић III3

Страх је једна чудна зверка,
Из сваког ме угла мерка.

У мраку собе свашта се крије –
Чудовишта, вампири, можда и змије.

Свеке друге ноћи,
Бабарога ће доћи.

Страх прати сваки мој корак,
Мој живот постао је горак.

Кеца из рукава вадим сада ја,
јер имам велику памет
И стварно желим тај таблет.

П

ролеће

Теодора Радичев IV1

У марту је нама пролеће дошло
и сунцу је да сине за руком пошло.

У ово најлепше годишње доба,

кажу стари, све се може и треба да проба.

Сад кад напољу све зелени и цвеће цвета,
мени баш ништа у животу не смета.

Сви су у ово време помало изгубљени,
а ја сам сигурна да су само заљубљени.

Смеју се стално и радосни су сада
и у свачијем срцу се буди нова нада.

Матеја Шаренац IV2

Сањао сам страшан сан –
како проводим чудесан дан.

Ишао сам у џунглу праву,
једва извукао живу главу.

Напао ме страшни лав,
био сам модар и изгребан сав.

Наишао и на огромног тигра
који је хтео само да се игра.

Видео сам и кобру страшну
и од ње направио кожну ташну.

Мајмун се по дрвећу вере,
а жирафа са висине само дере.

И таман када сам пришао слону,
мама ме буди за школу.

Прекинуо ми се диван сан
који ми је улепшао овај дан.

Кошарка

Јован Лојовић IV2

Кошарку пуно волим,
сваког дана се трудим,
редовно тренирам
и са другарима дружим.

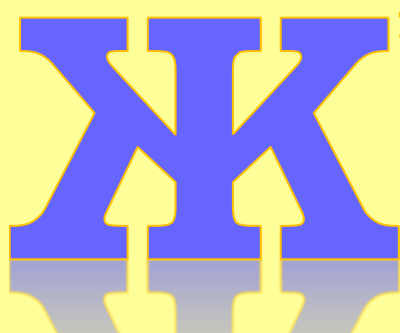
Када утакмица почне,
додајем лопту другима
и због тога је
моја екипа непобедива.

Када дамо кош
радујемо се сви,
зато што смо за корак
ближи победи.

Када судија засвира
знамо да је крај,

Тада смо срећни сви
јер победили смо ми!

ЖУТИ СЛОН

Филип Слако IVз

Позвонио на врата један жути слон.
Велики к'о да је слетео авион.

Уш'о унутра па седе и каже:
„Ја сам жути слон нема да се лаже!“

Предложи он : „Хоћеш ли да ти чистим, да ти метем,
Да ти вунени џемпер и капу плетем?“

А ја се постидео, не знам шта да кажем,
Нисам рад да га лажем.

Сеоде сам тако с њим и пио чаја,
А шали и причи никад краја.

Леп дан

Јована Албуљ IVЗ

Данас је био леп дан -
Напокон сам остварила свој сан!
Сви другари били су ту -
направили смо чајанку.
Чајанка је лепа и волим другаре
одмах бисмо измислили неке шаре.

Ту је и наша другарица Маша,
она зна свашта.
Док ми учимо,
она машта.
Бави се балетом као права балерина,
сви је зову цура фина.

ЖИВОТИЊСКЕ ПРИЧЕ

Маша Марковић IVЗ

Ујутро се будим, чујем неки глас,
кад то прича мој мали пас:
„Устани, Машо, спремна сам за шетњу ,
за доручак бих појела једну паштету!“
У том се појави једна љута мачка:
„Овде сам ја главна и тачка!
За доручак желим мяса и млека,
а овај мали пас може да чека!“
Из акваријума се чују рибице златне моје:
„Испунићемо ти, Машо, све жеље твоје“.
А жеља је моја да свим животињама чујем глас,
није битно да ли је то: тигар, слон, жирафа или пас.

Моја луцкаста песма

Нинослава Ваш IVз

Мама, хтела бих да постанем боца,
Немој боца, буди овца.

Мама, хтела бих да будем пиле,
Немој пиле зваће те Миле.

Мама, хтео бих да цвет гори,
Немој цвет, њега то боли.

Мама, хтела бих да сам твој цвет,
Немој цвет буди ми свет !

Р

РУБИКОВА КОЦКА

Вања Ковач V2

Рубикова коцка, мозгалица је права,
за решење њено, треба имати дара.

Када је видим тако шарену,
све ми се вијуге у мозгу покрену.

Све бих дао да је решим лако,
да се хвалим само тако.

Када решим једну боју,
увек се питам: „Следећу коју?“

Преврни, обрни, окрени,
јој, куку мени!

Због ове коцке мира немам,

чак је и ноћу сневам.

Решићу је целу кад-тад,
имам времена, још сам млад.

Бајка у рими
Софија Фешиш V2

Живела једном једна принцеза Јеца,
Дивили су јој се и пси и деца.

Очи плаве, коса златна,
прославља се испред платна.

Талената има много,
И поштује бон-тон строго.

Сиромашан се дечак у њу заљубио – Влада,
сања како је она његова млада ...

Краљу за њу није нудио ни замак, па ни краву,
већ смех, радост и забаву.

Краљ стаде размишљати:

„Да ли ћу му је дати или наплатити?“

Јеца моли оца да је њему додели,
јер он није Влада већ Влада Весели.

Миљеници својој угодиће увек,
и Јеца с Владом остаде заувек.

Макс

улица Кеврешанов V2

Мој је Макс страшан пас,
Зна да свира гитару бас.

Пазите сад, ово није трик,
Кад се по граду воза он је опасан лик.

Наочаре носи са црним стаклима,
Свако ко га види од њега се сакрива.

Он је добар и свако га воли,
Али туђу свађу не може да преболи.

Када тужна сам ја
Да ме развесели само он зна.

И зато ако је неко на мене љут
Нек нам не стаје на пут.

Љубав није само реч

Катарина Пуповац, VIЗ

Кад би љубав само реч била
Не би тајну мог срца крила,
Кад би имала све што волим
Од љубави бих могла да сагорим,
Да је љубав реч и ништа више
Тада би узалуд падала кише –
Кише суза и кише среће
Кад волиш јако узалуд падати неће.
Љубав је магија, љубав је све,
Љубав су осећања и све најлепше.
Љубав си ти, љубав сам ја,
Љубав је вечна и увек сја!

Љубав

Богдан Пуповац VI3

Љубав само реч није,
Љубав није ни када се неко крије.
Љубав је кад маму тата воли
И када ми помажу када ме нешто боли.
Љубав није када се неко расправља и свађа,
Када си племенит љубав је много слађа.
Од љубави се нико не боји,
Ако се ње добро напоји.
Као љубав између пчеле и цвета,
Треба да се воли цела планета!

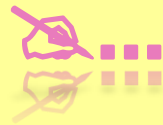

У току ове школске године бележили смо и друге значајне поетске успехе наших ученика.

Међу најлепшим остварењима на међународном конкурс децјег поетског стваралаштва који је организован у Сремској Митровици, нашле су се и песме наших ђака - **Катарина Терзин IIЗ** (*Волим школу*), **Анђела Петровић IIЗ** (*Шта се воли у школи*) и **Богдан Пуповац VIЗ** (*Љубав није само реч*). Ове песме су објављене у зборнику „Машта и снови“.

Ученица **Катарина Пуповац (VIЗ)**, почетком ове школске године освојила је 2. награду за песму „Екологија“. „Енергија свуда око нас“ назив је пројекта под покровитељством Покрајинског секретаријата за енергетику и Покрајинског секретаријата за образовање, у оквиру којег је расписан овај литерарни конкурс.

Катарина Пуповац је за песму „Екологија“ награђена и специјалном наградом на првом међународном еко конкурс „Оаза еко радова“, који је расписала НВО „Оаза знања“ из Подгорице. У „Зборник“ објављен поводом овог конкурса, осим Катаринине, уврштене су и песме ученица IIЗ, **Јелене Кеврешанов** (*Природа*) и **Едне Пинтер** (*Енергија је свуда око нас*).

До 2020. године и нових стихова
„Ђуриних“ ђака, уживајте
читајући песме које чувамо у овој

„Стихоловци“.